

titel	Voor homofiele en alle andere mensen die een christelijke manier van leven willen nastreven
ondertitel	<i>Een Bijbelse visie op homoseksualiteit en de tijd</i>
auteur	Lange, Gerard de
achtergrond	NGK
bron	09/2010
jaartal	2010
thema	

Inleiding of samenvatting inhoud artikel

In het artikel *Voor homofiele en alle andere mensen die een christelijke manier van leven willen nastreven* bespreekt ds. G. de Lange een aantal Bijbelgedeelten die over homoseksualiteit gaan: Gen. 18 en 19, Lev. 18 en Rom. 1. Hij schetst daarbij ook de tijd en de cultuur waarin de betreffende Bijbelse geschiedenis zich voltrekt. Volgens hem komt homoseksualiteit altijd ter sprake als teken van een samenleving die op zijn einde loopt en los raakt van God en Zijn geboden. Maar niet het oordeel daarover, maar verzoening en nieuw leven door Jezus Christus hebben het laatste woord.

Voor homofiele en alle andere mensen die een christelijke manier van leven willen nastreven

Een Bijbelse visie op homoseksualiteit en de tijd

Ds. Gerard de Lange

In de Bijbel komt homofilie altijd ter sprake in een samenleving die op zijn einde loopt. Je ziet het in Sodom en Gomorra. Je merkt het op in de samenleving in het land Kanaän voordat het volk Israël daar neerstreek. En je komt het ook tegen in het Romeinse rijk.

1. Het verhaal van Sodom en Gomorra

Het verhaal van Sodom en Gomorra kun je lezen in Genesis 18 en 19. We zitten dan midden in de geschiedenis van Abraham. Abram was met zijn vrouw en neef Lot in het 'belofde land'. Op een bepaald moment ging het niet goed meer tussen de herders van Lot en die van Abram. Ze besloten uit elkaar te gaan. Lot koos voor het vruchtbaarste deel het gebied van Sodom en Gomorra. Later blijkt het niet de meest ideale plek te zijn geweest. Petrus zegt er het volgende over (2 Petrus 2:7,8): *De rechtvaardige Lot leed zwaar onder de losbandige levenswandel van die wettelozen. Die mensen stoorden zich aan God noch gebod.* God heeft besloten om die beide steden met de omliggende dorpen om te keren. Ook om daarmee een afschrikwekkend voorbeeld te stellen. (2 Petrus 2:6) God wilde voorkomen dat andere mensen net zo zouden doen als de inwoners van die plaatsen. Als de engelen, die het oordeel moeten voltrekken Sodom binnenkomen, merk je al hoe het gesteld is met de stad. Er is geen gastvrijheid en als de stad vreemdelingen opneemt zijn ze er niet veilig. Lot probeert te voorkomen dat de vreemdelingen iets slechts overkomt. Om die reden nodigt hij hen in zijn huis. Maar zelfs in het huis van Lot zijn ze niet veilig. Het is duidelijk dat niet alleen gastvrijheid maar ook homoseksualiteit een groot probleem is in die stad. Natuurlijk gaat het hier om een uitwas. Homofiele mensen kun je moeilijk met de inwoners van die stad over een kam scheren. Daar komt nog bij dat niet alleen homoseksualiteit zijn uitwassen kent, maar ook heteroseksualiteit. Dat is waar, maar homoseksualiteit is een teken van een samenleving die los raakt van God en Zijn geboden. Kijk maar (verderop) naar wat Paulus daarover zegt in zijn brief aan de christelijke gemeente in Rome. In die zin is het niet verrassend dat vlak voor de voltrekking van het oordeel van God over Sodom en Gomorra homoseksualiteit in heel extreme vorm gevonden wordt.

Homoseksualiteit en alle andere zaken die niet goed zijn

Er zijn mensen die beweren dat het in Genesis 18 en 19 niet zozeer gaat om homoseksualiteit maar om het gemis aan naastenliefde en gastvrijheid. Ze baseren zich daarbij op Ezechiël 16:49. Het verwijt aan de inwoners van Sodom zou zijn dat *'ze niets deden voor de armen en de machtelozen'*. Dat is waar. Liefde voor de naaste werd erg gemist in Sodom en de omliggende steden. Dat neemt niet weg, dat het samenging met homoseksualiteit en zijn beroerdste vorm. Verderop zullen we zien dat homoseksualiteit niet op zichzelf staat. Het is een symptoom van een samenleving die op zijn einde loopt Naast homoseksualiteit kom je allerlei vormen van seksuele relaties tegen die niet door de beugel kunnen, maar ook vele andere vormen van normloosheid en liefdeloosheid. Dat is een les die we meteen maar moeten meenemen. Het gaat in dit verhaal niet alleen om homofiele- maar tegelijkertijd om alle mensen die een christelijke manier van leven willen nastreven. Want we zitten allemaal in dezelfde samenleving. We worden allemaal – de een of deze de andere op gene wijze geconfronteerd met de noodzaak het leven te keren in de richting van Gods bedoeling om te leven volgens Gods normen en waarden. Om die reden is een toegeven aan de homofiele mens door de erkenning van homoseksuele relaties tegelijkertijd een soort teken van een toegeeflijke houding: het komt er op neer dat ieder maar moet doen wat hij zelf goed vindt. Maar christen homofielen en alle andere mensen willen hun leven juist inrichten volgens Gods geboden. Dat maakt ons nu juist anders dan anderen. Om die reden is een permissieve houding niet goed, maar willen we ieder gelovig christen houden aan de normen van de Bijbel.

2. Het verhaal van de volken die in het land Kanaän leefden, voordat Israël er kwam

God had aan Zijn volk Israël het land Kanaän beloofd. Voor veel mensen is dat een vreemde en afschrikwekkende gedachte. Kan God zomaar het land dat van iemand is aan een ander geven? Is dat wel eerlijk? Achter de belofte van land ligt echter iets anders. Dat vertelt God aan Abraham. De inwoners van het

land Kanaän hebben zich van God afgekeerd. Dat gaat van kwaad tot erger. God kan het in de tijd van Abram nog aanzien, maar er komt een tijd dat het kwaad een grens heeft bereikt. In het geval van de Kanaänieten zouden er nog vier eeuwen over heengaan. Zo groot is Gods geduld. Maar toen was de maat vol. En God voltrok Zijn oordeel over de volken die Hem verlieten. Het volk Israël dat het land Kanaän inneemt, voltrekt het oordeel van God over de volken. Zij moeten het met de ban slaan; dat wil zeggen niemand van mens en dier in leven laten. Dat klinkt erg wreed en het gaat er ook beslist niet zachtzinnig aan toe. Maar als het er op aankomt is het een oordeelsvoltrekking. Het oordeel dat voltrokken werd bij de zondvloed en bij Sodom en Gomorra en dus ook bij het land Kanaän zal op een bepaald moment de hele wereld treffen. Mensen die God als God erkennen en zich aan Zijn geboden houden, hoeven niets te vrezen. Zij blijven gevrijwaard van de gevolgen van het oordeel. God vertelt over het oordeel dat eenmaal over de volken van Kanaän zal komen aan Abram in Genesis 15:14-16. Letterlijk zegt God daar het volgende. *'Toen zei de HEER: 'Wees ervan doordrongen dat je nakomelingen als vreemdeling zullen wonen in een land dat niet van hen is en dat ze daar slaaf zullen zijn en onderdrukt zullen worden, vierhonderd jaar lang. (...) Pas de vierde generatie zal hierheen terugkeren, want pas dan hebben de Amorieten zo veel misdaden bedreven dat de maat vol is.'* De Amorieten zijn een van de volken die in Kanaän wonen. Blijkbaar was het een relatief groot volk, want soms wordt de hele bevolking van Kanaän kortweg 'Amorieten' genoemd. (Gen 15:19-21)

Doe niet als de volken die ik voor u uitgeroeid heb

In het boek Leviticus merk je hoe de Kanaänieten leefden tegen de tijd dat er door het volk Israël een eind gemaakt werd aan hun voortbestaan. In hoofdstukken als Leviticus 18 en 20 waarschuwt God zijn volk Israël om niet net zo te worden als de Kanaänieten die vóór hen in het land leefden. Het volk Israël weet als geen ander hoe het met die volken is afgelopen. Zij zelf waren het wapen in de hand van God waarmee een einde werd gemaakt aan de volken in Kanaän. Onder de zaken waarvoor God Zijn volk waarschuwt lezen we ook een waarschuwing tegen homoseksualiteit. Leviticus 18:22 *'Je mag niet het bed delen met een man zoals met een vrouw, dat is gruwelijk,'* maar ook in Leviticus 20:13 komen we woorden van gelijke strekking tegen: *'Wie met een man het bed deelt als met een vrouw, begaat een gruweldaad.'* Het telkens terugkerende refrein is dat Israël niet zo moet handelen als de volken die voor hen in het land woonden, omdat God ook Zijn volk als het zo gaat handelen niet zal ontzien. Hij zal Zijn straffende hand dan ook over Zijn eigen volk laten gaan en hen niet sparen. Hun land zal hen in dat geval uitspuwen. In Leviticus 20:23,24 lezen we: *'Neem niet de gewoonten over van het volk dat ik voor jullie verdrijf. Zij hebben al deze dingen gedaan, en daarom heb ik een afkeer van hen gekregen. Toen heb ik jullie gezegd: 'Jullie zullen hun land in bezit krijgen. Ik zal jullie het land dat overvloedig van melk en honing in bezit geven.'* Maar in Leviticus 18:3, 24-28 en lees je hetzelfde: *'Jullie echter moeten mijn bepalingen en regels in ere houden, (...) anders zal het land jullie uitbraken omdat jullie het verontreinigen, zoals het volk dat er voor jullie tijd woonde werd uitgebraakt.'*

Naast homoseksualiteit allerlei misstanden afwijzen

Naast homoseksualiteit worden in Leviticus 18 en 20 allerlei misstanden aanwezen. Ook hier ziet je dat homoseksualiteit niet iets opzichzelfstaands is, maar symptoom van een samenleving die God verlaat en op zijn eind is. Je ziet allerlei toestanden die ook in onze tijd gevonden worden op seksueel gebied. Gemeenschap met een familielid (incest), gemeenschap met een dier, overspel, prostitutie. Maar ook zie je in onze tijd dat kinderen het slachtoffer worden van wat wij in onze maatschappij allemaal willen. Soms ligt dat aan de ouders; soms erkennen kinderen het gezag van hun ouders helemaal niet en vervloeken ze hun ouders. Verder wordt het raadplegen van overleden mensen verboden, waarvan we zelfs op de tv voorbeelden zien in onze tijd. Wat we ook in Leviticus goed zien is dat homoseksualiteit niet op zichzelf staat. Het is niet mogelijk om homoseksualiteit goed te keuren en tegelijkertijd te denken dat al de andere misstanden zich niet zullen voordoen. Eerder lijkt de toegeeflijke houding tegenover homofiele mensen voort te komen uit een situatie waarin ieder wil leven zoals hij of zij dat zelf goed vindt. De achterliggende reden zou deze kunnen zijn: jij kunt je gang aan, als ik het ook mag. Maar gelovige christenen willen niet aan deze trend meewerken. Zulke mensen willen juist alleen maar het leven van alle mensen keren naar God. Wij willen rekening houden met God en met Zijn geboden. In plaats van elkaar over te halen om toe te geven en van God af te wijken, zullen we elkaar veel eerder stimuleren om ons te richten naar Gods waarden en normen.

Iedereen kan begrijpen dat het voor homofiele mensen vreemd aandoet dat zij zich moeten houden aan de richtlijnen van de Bijbel terwijl heterofiele mensen er soms op los leven. Bij veel heterofiele mensen behoort seks voor het huwelijk tot de gewoonste zaak van de wereld. Veel heterofiele mensen trouwen als het hun

uitkomt, maar het aantal echtscheidingen toont aan dat men zijn belofte van liefde en trouw net zo gemakkelijk kan breken. Samenwonen wordt door veel mensen als normaal beschouwd. In een wereld waarin heterofiele mensen het niet zo nauw nemen, komt een afwijzing van homoseksualiteit vreemd over bij mensen met homofiele gevoelens. Daarom zal de christelijke gemeente zich niet alleen op het punt van homoseksualiteit sterk maken, maar op alle punten het leven van zijn leden willen richten naar Gods geboden en aanwijzingen. Alleen als je zo als kerk handelt, ben je geloofwaardig voor homofiele mensen die een bijzonder zware opdracht hebben om namelijk niet hun gevoelens achterna te lopen, maar zich eerder te richten op God en Zijn geboden.

3. Het verhaal van de samenleving in de tijd van het Romeinse rijk

In de brief aan de Romeinen (Romeinen 1) tekent Paulus de niet-Joodse samenleving. De Joodse samenleving komt ook aan de beurt in Romeinen 2. Ieder op zijn tijd. Beiden samenlevingen zijn ver onder de maat en worden gedrongen naar Jezus Christus in Romeinen 3 om een nieuw en ander leven te gaan leiden. Het Bijbelse oordeel van Paulus over de Joodse- en niet-Joodse samenleving is niet mals: *Niemand is rechtvaardig. We zijn allemaal van God afgeweken.* (Romeinen 3:10) De homofiele mens hoeft zich niet extra afgewezen te voelen. Maar als Paulus homoseksualiteit als straf voor een van God vervreemde samenleving ziet, zal dat pijn doen. Hoe komt de apostel daarbij? De redenering is even eenvoudig als pijnlijk. De samenleving in de Romeinse tijd erkent God niet en houdt zich niet aan Zijn geboden. In die tijd is de mens de maat van alle dingen. Wij zouden zeggen: 'Ik maak zelf wel uit wat goed is en wat niet.' Het gevolg is dat God uit boosheid de mens straft. De mens heeft de ongelijkheid tussen God en mens weggenomen. De mensen erkennen God niet langer als Heer Die boven hen staat. Ze houden zich niet aan Gods geboden. Om die reden neemt God voor straf ook de ongelijkheid van man en vrouw in het huwelijk weg. Het gevolg is dat mannen liefde gaan voelen voor mannen en vrouwen voor vrouwen. Dat wil dus zeggen dat homofiele mensen de consequentie van de verkeerde houding van hun samenleving heel sterk in hun eigen leven en seksualiteit ervaren. Dat moet heel erg zijn. Maar ze zijn niet de enigen die de gevolgen van onze manier van denken en leven ondervinden. Het huwelijk heeft er net zo goed onder te lijden. De liefde en de trouw die de basis vormen van Gods verbond met Zijn volk, moet het in vele huwelijken ontgelden. De vele vormen van echtbreuk vormen in onze tijd ook een symptoom van verbond met God dat door veel mensen verlaten is. (Hosea)

Wat we tegen het eind van de samenleving in Sodom en Gomorra en het einde van de Kanaänitische bevolking zagen, was het feit dat homoseksualiteit niet op zichzelf staat, maar een voorbeeld is van een samenleving die zich van God afgekeerd heeft. Dat merk je ook heel goed in de Romeinenbrief. Paulus noemt – zonder volledig te willen zijn – een scala op van zaken die allemaal een diepe vervreemding van God en Zijn geboden laten zien. De houding waarin de mens zich van God afkeert, heeft diepe gevolgen voor de mens en de relaties waarin hij staat. Als straf geeft God de mens over aan de gevolgen van zijn verkeerde houding ten opzichte van God.

Romeinen 1:28-31

Omdat ze het beneden hun waardigheid achtten God te erkennen, heeft God hen overgeleverd aan hun eigen onbetrouwbaarheid en doen ze wat verwerpelijk is.

*Ze zijn door en door onrechtvaardig
en boosaardig,
hebzuchtig
en slecht.*

*Ze zijn door en door afgunstig,
moordzuchtig
en twistziek,
doortrapt en
kwaadaardig.*

*Ze roddelen
en spreken kwaad,
haten God,
zijn hoogmoedig,
trots
en verwaand.*

Ze zijn vindingsrijk in het kwaad,

*tonen geen ontzag voor hun ouders,
zijn kortzichtig
en trouweloos,
zonder liefde
en onbarmhartig.*

We hebben het gewoon maar eens op een rijtje gezet om te laten zien hoe diep en ook hoe breed de vervreemding van God en Zijn geboden doorvreet in de mens en de menselijke verhoudingen. Er is niet alleen de problematiek van homoseksualiteit in onze tijd, maar al de genoemde zaken zijn schering en inslag in onze dagen. Je hoeft maar een krant op te slaan of de tv aan te doen en je wordt overladen door allerlei voorbeelden van het ene of het andere. Niet alleen somt de apostel - zonder overigens compleet te willen zijn - een aantal misstanden op, maar in de laatste regel komt hij met wat hij misschien nog wel het ergste vindt en dat is dat .. *hoewel ze het vonnis van God kennen en weten dat mensen die dergelijke dingen doen de dood verdienen, doen ze dit alles toch. Sterker nog, ze juichen het zelfs toe dat anderen het ook doen.* Het kan de mensen blijkbaar niet schelen wat de mogelijke gevolgen zullen zijn: namelijk het oordeel van God. Ze doen het toch. Sterker ze juichen het toe als ze het om zich heen waarnemen.

Hoewel Romeinen 1 het hart weergeeft van wat de Bijbel over Gods kijk op homoseksualiteit laat zien, is dit niet het laatste wat God erover zegt. Het gaat niet aan om de wereld te veroordelen en vervolgens over te gaan tot de orde van de dag. God heeft iets gedaan met dat oordeel. Hij heeft Zijn Zoon gezonden; trouwens niet alleen voor de Romeinse maar ook voor de Joodse gemeenschap. Belangrijk is wel dat we dit oordeel van God over onszelf in Romeinen 1 en 2 moeten erkennen. Maar als je dat gedaan hebt is er wel degelijk verandering mogelijk. Namelijk door de Here Jezus Christus die het rechtvaardige oordeel van God voor alle mensen gedragen heeft. Niemand is van zichzelf rechtvaardig. Iedereen heeft het verbruid. Maar dankzij het verzoenend offer de Here Jezus is er de mogelijkheid van vergeving en een nieuw leven. Dat en meer maakt Paulus duidelijk in Romeinen één tot en met acht.

Ieder die tegen een van bovenstaande zaken aanloopt in zijn leven – ook de homofiele medemens – moet naar Jezus toegaan om verzoening te ontvangen en de weg naar een nieuw leven, waarin God wordt geëerd en gediend. Niet door onze kracht maar door Gods genade en dankzij Gods Geest. Daar willen we als kerk van harte voor gaan: Voor een leven in vertrouwen op en gehoorzaamheid aan God door Jezus Christus onze Heer.

Ds. Gerard de Lange is predikant van de NGK Ede. Hij schreef dit artikel in september 2010.